

Рим, Адвент 2025 р.

АДВЕНТ З “ВІДКРИТИМИ ОЧИМА” ЖИТИ МІСТИКОЮ ЛЮБОВІ

Дорогі члени Вікентійської родини,

Нехай наш Господь Ісус, джерело справжньої надії, який просвітлює розум та вселяє мир у серця, буде з нами завжди!

На початку Адвенту, часу очікування і надії, я хотів би поділитися з вами ідеєю, яка виходить із самого серця нашої харизми та духовності: жити нашим очікуванням Господа в конкретиці любові.

Адвент — це не лише час літургійної підготовки до Різдва, але й шлях навернення нашого бачення, щоб навчитися розпізнавати Ісуса, який постійно приходить до нас в обличчях і особах бідних, малих і маргіналізованих. Це час, коли Слово Боже закликає нас чувати, але також діяти, дозволити ранам цього світу торкнутися нас і стати достовірним знаком любові Ісуса.

Протягом цього Адвенту я запрошую вас відродити містику любові: ту, що народжується в тиші молитви, зростає в щоденному служінні та стає реальністю у братерському спілкуванні. Я не вперше запрошую вас розважати над містикою любові, бо вірю, що її «практикування» дозволяє нам діяти згідно із самим серцем християнського життя. Саме в любові віра стає видимою, надія перетворюється на дію, а очікування Ісуса стає щоденною зустріччю з Його присутністю у бідних.

Вікентійська родина сьогодні, як і завжди, покликана любити бідних за серцем Ісуса, не шукаючи особистої вигоди. Наші серця повинні палати любов'ю в душі Євангелія, як пише святий Вікентій де Поль: «...серце, справді наповнене любов'ю, яке розуміє, що таке любити Бога, не прагнуло б йти до Бога, якби сам Бог не випередив його й не привабив своєю благодаттю. Це не те, щоб силоміць забрати Бога й притягнути Його до себе за будь-яку ціну. Ні, ні; у цих випадках силою нічого не здобудеш. Коли Бог хоче себе передати, він робить це без зусиль, у відчутний, дуже приємний, ніжний, люблячий спосіб...» (CCD XI, 207-208).

19 вересня 2016 року, коли я вперше писав до Вікентійської родини як Генеральний Настоятель, я запрошував вас розважати над постаттю та діями святого Вікентія де Поля, містика любові; пізніше я закликав вас поглибити, у світлі наших Статутів і Загальних правил,

основи духовності святого Вікентія, які зробили його містиком любові: Втілення (Адвент 2016), Пресвята Трійця (Великий піст 2017) та Євхаристія (Адвент 2017).

Інноваційний підхід Вікентія є зрозумілим для всіх нас просто тому, що він слідує містиці любові, яку Ісус переживав у динаміці Втілення і зробив її видимою в історії. У словах і діях Втіленого Слова Божого любов набуває плоти в Ісусі, що полягає в тому, щоб прислухатися до потреб людей, проголошенні рятуючого Слова та ефективних діях, спрямованих на піднесення кожної людської особи, підвищенні до гідності Божої дитини. Кожне вчення святого Вікентія прагне підтвердити містичний вимір дару, який був даний людям без жодної заслуги з їхнього боку у втіленні в Ісусі з Назарету.

У Вікентійській родині місія знаходить сенс і підживлення в таїнстві любові, де Ісуса, містичним способом, можна *побачити в бідних*. Подібно до того, як Син Божий був втілений в образі дитини, покійно покладений в убогі ясла, так само він присутній у вбогих. Для всіх нас це є джерелом духовності любові до ближнього, яка проходить через Ісуса і сягає бідних. Слово Боже запрошує нас дієво жити через служіння нашим братам і сестрам у їхніх матеріальних і духовних потребах.

У цей Адвент 2025 року я запрошую вас знову віднайти істину візії, яка не лише змушує нас мріяти про пришествя Бога в конкретній людині, але й дозволяє нам плекати й жити те, що богослов Йоганн Баптист Мец назвав *містикою відкритих очей*. Вікентійська родина покликана сьогодні оновити кожен вимір у запалі любові: молитву, місію милосердя, братерське життя, проголошення Євангелія бідним і християнське свідоцтво в суспільстві. У цей час очікування Ісус закликає нас знову практикувати важку працю плодів любові, згідно з повчанням, яке дав нам св. апостол Павло в Гімні про Любов!

Зберігати очі відкритими означає присвятити себе духовності конкретики, відповідально виконуючи наш мандат як Родини любові в ім'я втіленої Любові. Справді, перефразовуючи Меца, саме любов робить нас пильними, не дає нам спати та відкриває наші очі на реальність, але лише якщо вона вкорінена в Любові, якою є Ісус. Ця Любов є наріжним каменем, що живить життя святого Вікентія та всієї Родини, яку він прагнув. «Любов, — сказав святий Вікентій, — є понад усіма Правилами, і все зводиться до неї. Якщо це жінка високого рангу, тоді ви повинні робити те, що вона вам накаже» (CCD X, 478).

Якщо ми хочемо жити містикою любові з відкритими очима, ми повинні намагатися зробити очікування Адвенту вправою в ревності про спасіння душ.

Містика любові з відкритими очима протягом цього Адвенту нам показує конкретну візію кожного з нас. **Ми покликані до навернення нашого матеріального та духовного бачення.** Іноді наші очі затуманені відчаєм і можуть бути байдужими. Можливо, є ті, які вважають себе самарянами (пор. Лк 10, 25-37), уникають дороги з Єрусалима до Єрихона... можливо, щоб не побачити поглядів вбогих очима власної розкоші. Ми повинні повернутися на ту дорогу для конкретної та відповідальної подорожі в логіці євангельської працьовитості; тобто, в тиші справ, свідчити про Любов, яка стала плоттю.

Відновлювати запал нашої місії, згідно з наміром святого Вікентія, також означає відновлення гідності *мрій вбогих* за допомогою чуттєвих відповідей, наслідуючи приклад Самарянина з Євангелія, який був готовий підтримати й супроводжувати зневірене очікування нещасного, впевненого, що він отримає вчинок любові саме тому, що **бідні, незалежно від їхнього стану,**

«мріють, але потребують когось, хто витлумачить їхні мрії», як пише шанований єпископ Тоніно Белло.

Ісус просить нас повернути наші серця, щоб ми могли поєднати любов і справедливість. Сподіватися в любові означає жити містикою любові з відкритими очима, із запалом, рекомендованим святим Вікентієм, який має своє джерело в Ісусі. Справді, «Якщо любов до Бога — це вогонь, то ревність — це його полум'я; якщо любов — це сонце, то ревність — це його промінь. Ревність є безумовною в любові до Бога» (CCD XII, 250).

Містика любові з відкритими очима справді вміє бути очікуванням і здійсненням обітниць Ісуса, коли інших поважають за їхню гідність, а не оцінюють за логікою прибутку, соціальних умов чи економічних можливостей. Справді, пише богослов Мец: **«Християнська віра, у будь-якому разі, є вірою, яка шукає справедливості. Звичайно, християни завжди є містиками, але вони не є містиками виключно в сенсі власного духовного досвіду, але в сенсі духовного досвіду солідарності. Вони є передусім „містиками з відкритими очима“.** Їхня містика не є звичайною, безликою містикою. Навпаки, це містика, яка шукає обличчя, яка веде насамперед і передусім до зустрічі з іншими, які страждають, до зустрічі з обличчями нещасних та жертв».

Зараз настав час жити містичним виміром Вікентійської родини, яка є частиною місії Церкви. У цей період Адвенту, який ми збираємося пережити, ми повинні не тільки роздумувати над цим викликом, але й зобов'язатися зробити нашу місію більш євангельською. **Минуло понад 50 років відтоді, як Карл Ранер, великий богослов XX століття, написав одну з найбільш пророчих і відомих фраз про віру під час соборних дебатів. Фраза, яку ми чули й повторювали багато разів: «Християнин XXI століття або буде „містиком“ — тобто тим, хто “пережив” досвід Бога — або ним взагалі не буде».** Зараз сприятливий час втілити це пророцтво в життя, конкретно працюючи з любов'ю, жити містикою з відкритими очима; тобто розпізнаючи Ісуса, який приходить до нас, у вбогих.

Нехай цей час благодаті приходу Господа посеред нас знайде нас пильними в любові, здатними робити видимою ніжність Отця, здатними проголошувати Добру Новину бідним словами та вчинками, втілюючи їхні мрії в конкретне життя, з відповідальністю та довіряючи Ісусу надії, який приходить до нас у вбогості ясел.

Ваш брат у святому Вікентії,

Томаж Мавріч, СМ

P.S. Хочу повідомити вам, як було оголошено в моєму листі на Урочистість святого Вікентія 27 вересня 2025 року, що освітні та пасторальні ресурси щодо фільму *«Месьє Вікентій»* та мультимедійного твору *Fino alla fine. Vincenzo de' Paoli, messaggero e servo* (До самого кінця. Вікентій де Поль, посланець і слуга) доступні на вебсайті: <https://congregatiomissionis.org/en/pastoral-resources/>

Я заохочую всіх поширювати та просувати ці напрацювання в спільнотах, парафіях, школах, місіях та діяльності Вікентійської родини як нагоду для пізнання, формації та молитви; використовувати їх як місіонерські засоби для заохочення молоді, сімей та людей віддалених від віри, показуючи їм красу життя, відданого Богові та іншим; переживати перегляд цих напрацювань як спільну подію, що зміцнює наше почуття приналежності та відроджує в нас полум'я духовності та харизми.